

den ved sin Bemærkning om det ønskelige i en Begrænsning af Importen af unødvendige Varer havde taget Ordet for en Luksustoldbeskatning. Derom findes der intet. Luksustoldbeskatningen har ingen Andel i denne Side af Regeringens økonomiske Politik; den er et Led i dens finansielle Politik.

Den højtærede Finansminister afviste derefter som et Middel til Importbegrænsning generelle Toldforhøjelser. Lidt derefter tog den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti Hr. Pürschel Ordet for at lægge dette høje Ting paa Sinde, at generelle Toldforhøjelser var det eneste Middel i Retning af Importbegrænsning, som virkelig vilde nytte. Nu beder jeg den høje Rigsdag et Øjeblik se paa dette Billede ikke ud fra de partipolitiske Synspunkter, men ud fra det Forslags Synspunkt, vi her behandler, ud fra Alvoren i den Sag, vi her behandler, og ud fra den økonomiske Politik, som Konferencen har anbefalet, og som vi nu skal slaa ind paa, en økonomisk Politik i en midlertidig Udjævningsperiode, for at kunne tilvejebringe det, som er Formaalet. Denne Politik hviler altsaa paa en Udtalelse fra den ene Side i Salen, at man ikke vil være med til generelle Toldforhøjelser, og en Udtalelse fra den anden Side, at generelle Toldforhøjelser er det eneste, der kan nytte. Kan nogen tro, at der ud af et politisk-økonomisk Samarbejde paa dette Omraade kan komme et virkeligt Arbejde til Bedste for vort Lands Økonomi?

Jeg vil sige til den højtærede Statsminister, at jeg er ganske enig med ham i, at generelle Toldforhøjelser er uanvendelige til Forbedring af Landets Stilling paa dette Omraade. Jeg vilde ønske, at det ikke blot maatte blive Ord, men at den højtærede Minister ogsaa viste dette i Handling, og at han ikke indenfor sin Luksusbeskatning lod glide ind, indsmugle, eller hvilket Udtryk der nu er naturligt for en Finansminister, Bestemmelser, som har en Karakter af Toldforhøjelser paa Ting, som slet ikke har noget med Luksus at gøre. Men jo stærkere den højtærede Finansminister fastholder, at generelle Toldforhøjelser ikke er et egnet Middel, des mere vil jeg være enig med ham deri, og jeg vil gerne sige, at dette er ikke ud fra det Frihandelssynspunkt, der bærer hele min økonomiske Betragtning. Hvis jeg var kommet til den Overbevisning, at generelle Toldforhøjelser var et tjenligt Middel i denne Valutasituation, vilde jeg suspendere min Frihandelsopfattelse, ligesom vi har suspenderet Guldindløseligheden; men det er, fordi jeg

ud fra andre Betragtninger er af den Opfattelse, at i denne Situation kan Toldbeskyttelse ikke virke, at jeg tiltræder helt og fuldt den højtærede Finansministers Opfattelse.

Der gaar gennem hele denne Betænkning en indtrængende Fremstilling af Nødvendigheden af, at Priserne ikke fordyres, og det nytter nu ikke, hvor meget man fra Toldbeskyttelsens Side søger at skjule dette: Toldbeskyttelsen er det Middel, hvorved Priserne fordyres, og derved sættes den Skrue i Gang, som Valutakonferencens hele Udvikling søger at skrue tilbage. Ogsaa af den Grund beklager jeg, at Regeringen i saa høj Grad har taget sin Tilflugt til Luksustoldskatter paa Ting, som ikke er Luksus. Hvor det er den rene, unødvendige Luksus, er det heldigt for Øjeblikket, men overfor en Række af Varer, som ikke kan siges at være Luksus, som i alt Fald er indgaaet i hele den almindelige Befolknings Forbrug, medvirker denne Del af Regeringens finansielle Politik til at fordyre Priserne, hvilket Konferencen netop vender sig imod, hævde, at det er nødvendigt at fremme Produktionens Billiggørelse.

Om Nødvendigheden heraf staar der et bemærkelsesværdigt Ord i Valutakonferencens Betænkning. Det er knyttet til Bemærkningen om Forbedring af Handelsbalancen, men gælder ogsaa Spørgsmaalet om Forhøjelse af Priserne. Der staar: „En Forbedring af Handelsbalancen og derigennem af Betalingsbalancen vil ved den herved fremkaldte Nedgang i de fremmede Valutakurser gennem Indkøbsprisen paa importerede Varer medføre lavere Priser i Forbruget og dermed Betingelser for dalende Arbejdsindtægter og Lønningsudgifter, hvad der igen giver bedre Betingelser for dansk Produktion“. Ja, denne rigtige grundlæggende Betragtning maa ogsaa medføre, at man vender sig, naar man skal undersøge, hvilke Midler der kan anvendes i denne Krise, imod de Midler, som vil medføre Varefordyrelser, og derfor er det rigtigt, naar man fra Landbrugets Side har vendt sig mod Diskontoforhøjelsen, som jo er en prisfordyrende Foranstaltning. Derfor er det ogsaa rigtigt, naar man vender sig imod Toldbeskyttelsespolitikken, som vil virke paa samme Maade.

Men jeg siger: Hvorledes er man i Grunden stillet med Hensyn til dette Forslag, naar dets begrænsede Rækkevidde erkendes, naar det erklæres, at noget andet er nødvendigt, meget nødvendigt, og naar det derefter viser sig, at de to Partier, som skal